

תחינה לאומרה בערב ראש חודש

אל טוב ומטיב, הראנו את גבורותיך ועזרנו, כמו שהבטחתנו לנהלנו אל ארצך הקדושה, ואתה אמת ודברך אמת וקיים, לכן מחלים אנו פניך ומבקשים ממך, אל רחום, שתחיש גאלתנו במהרה בימינו.

אבינו מלכנו, כשחטאנו לפניך במדבר, התפלל בעדנו משה רבנו, עליו השלום, וכך העתיר בתפלתו: "כפר לעמך ישראל חטאתם אשר חטאו, כי אתה התפארת בהם וקראתם 'בני בכורי ישראל'". יודעת [לאיש: יודע] אני, שמדתך 'מלא רחמים', לכן שמע תפלתי, כשם ששמעת לתפלות אבותינו הצדיקים בעת התחננם לפניך. הטה אזנך היום להאזין לתפלתי, כי אתה בוחן כליות. לכן אבקש ממך: אל תשליכנו לעת זקנה מלעבדך בלבב שלם, ומה שחטאתי לפניך, מחול לי, ושמרני מלחטא עוד. ואל ישמחו שונאי ואויבי לאדי, כמו שבקש מלפניך עבדך דוד, עליו השלום: סתום פי שונאי לבל ירעו לי, ומלאכי רחמים יביאו תפלתי לפניך.

אתה אל רחום, רחם עלי וצדקני לפניך, ותתנהג עמי בחסד וברחמים, בלי כל רגז, חס ושלום. אל רחום, לפניך הכל גלוי, כי אתה יודע מחשבות, לכן אחלה פניך: ראה נא בעניי, כי כן נקראת צדיק וישר, כי יודעת אני בנפשי, שהגורמים לחטאתי הן מחשבותי אודות פרנסתי וכלפלתי, לכן רחם נא עלי וחנוני.

(חובר ע"י מרת שרה בת מוהר"ר מרדכי זצ"ל מק"ק סאטנב)